

کارنامه کاروان ایران در بازی‌های آسیایی ناگویا و بی توجهی به توصیه کارشناسان

۱۴۲ نفر اضافه؛ فقط ۵ برنز

محمسن وظیفه / کاروان ورزشی ایران با ۳۱۲ ورزشکار در ۳۷ رشته برای بازی‌های آسیایی ناگویا بسته شد اما چند نفری انصراف دادند و کاروان در نهایت با ۳۰۴ نفر راهی ناگویا شد. با این حال این کاروان با ایستادن در رده ششم مدالی و کسب ۱۹ مدال طلا، ۱۸ نقره و ۱۵ برنز و کسب ۵۲ مدال در مجموع با ثبت یک نتیجه درخشان به کارش پایان داد. کاروانی که ابتدا قرار بود کیفی بسته شود و نفراتی اعزام شوند که مدال بگیرند اما بعد با سفارش‌ها و دستورات ویژه از سوی نهادهای مختلف برنامه تغییر کرد و تعداد نفرات در قیاس با کاروان اعزامی به بازی‌های هانگژو بیشتر شد. کاروانی شلوغ که با ۳۷ رشته راهی ناگویا شد اما در نهایت فقط در ۲۱ رشته موفق به کسب مدال شد. مدال‌هایی که در طلا نسبت به هانگژو رشد را نشان می‌داد اما در مجموع مدال‌ها با وجودی که کاروان با نفرات بیشتری نسبت به هانگژو اعزام شده بود، کمتر شد. نکته مهم در اعزام برخی از رشته‌ها، اصرار عجیب و غیر فنی فدراسیون‌های ورزشی بود که با وجود نظرات

عکس: کمیته ملی المپیک

کانونینگ ۸ نفر و یک مدال برنز

قایقرانی همیشه یکی از رشته‌های مدال‌آور ایران بود اما در این دوره هیچ نشانی از گذشته درخشان خود را نداشت. البته که قایقرانی روزهای خوبی را در این سال‌ها نداشته و خیلی درگیر حاشیه بوده اما با این حال پیش‌بینی این بود که بتواند دست پر برگردد اما فقط یک برنز به این رشته رسید.

جو جیتسو ۴ نفر؛ بدون مدال

۴نفر بدون مدال ماندند آن هم در رشته‌ای که همه فکر می‌کردند، بتواند به مدال برسد. جو جیتسو اگر مدال می‌گرفت کاروان ایران گام بلندی برای رسیدن به موفقیت برمی‌داشت اما متأسفانه برخی از رشته‌ها فقط روی کاغذ موفق هستند. باید دید مدیران این انجمن چه تدبیری برای خروج از ناگامی‌های اخیر دارند.

کانوئینگ ۸ نفر و یک مدال برنز

قایقرانی همیشه یکی از رشته‌های مدال‌آور ایران بود اما در این دوره هیچ نشانی از گذشته درخشان خود را نداشت. البته که قایقرانی روزهای خوبی را در این سال‌ها نداشته و خیلی درگیر حاشیه بوده اما با این حال پیش‌بینی این بود که بتواند دست پر برگردد اما فقط یک برنز به این رشته رسید.

هندبال ۱۶ مرد؛ بدون مدال

پنجم تیر بود که تیم ملی هندبال با نناد کلایچ سرمربی کراوات خود قرارداد بست و تقریباً تا زمان اولین بازی‌اش در بازی‌های آسیایی کمی بیشتر از دو ماه وقت داشت. تشکیل چنین تیمی مشخص است که چه نتیجه‌ای دارد اما با این حال این تیم اعزام شد و در نهایت با ناگامی برگشت.

والیبال ساحلی ۴ نفر؛ بدون مدال

برخلاف والیبال سالنی که با مدال طلا برگشت، تیم والیبال ساحلی دست خالی ماند. این در حالی بود که توقع می‌رفت حداقل این تیم بتواند مدال برنز بگیرد اما در کسب آن هم ناکام بودند. البته که فدراسیون والیبال به لطف نیامدن ژاپن با نفرات اصلی‌اش و کسب مدال طلا نمره قبولی گرفت.

فوتبال ۲۳ نفر؛ بدون مدال

یکی از بازنده‌های بزرگ در این دوره از بازی‌ها فوتبال بود. رشته‌ای که قرار نبود اعزام شود اما بعد از برخی سفارش‌ها و رایزنی‌ها به بازی‌ها اعزام شد و در نهایت با یک آبروبریزی بزرگ برگشت. نکته مهم درباره این تیم این بود که در کمتر از ۳ ماه سرمربی برای این تیم انتخاب کردند و با ۲ اردوی ۱۲ روزه راهی این بازی‌ها شد.

جودو ۶ نفر، بدون مدال

دیگر باید به این وضعیت عادت کرد. این رشته همیشه همین وضعیت را داشته: تیمی بدون مدال که با وجود درآمدن از تعلیق همچنان روی نوار ناگامی است. قسمت بدتر ماجرا اینجاست که این رشته بارها از سوی مسئولان کمیته رد شد و همه مطمئن بودند که هیچ‌کاری نمی‌توانند بکنند اما با این حال با شلوغ بازی مجوز گرفتند و در نهایت ۶نفر بدون مدال ماندند.

تیراندازی ۱۴ نفر؛ یک برنز تیمی

یکی از بازنده‌های بزرگ در این دوره از بازی‌ها تیم ملی تیراندازی بود. ۱۴نفر اعزام شدند که در بین آنها قهرمان المپیک هم حضور داشت اما این ۱۴نفر فقط یک برنز میکس را توانستند به‌دست بیاورند. وضعیت تیراندازی که به مدال طلای المپیک هم رسیده در این سال‌ها اصلاً خوب نبوده و طبیعی است که نباید اعزام می‌شد. در پیش‌بینی‌ها هم قرار نبود راهی این بازی‌ها شود اما باز هم اصرارها مانع از انجام کار کارشناسی شد.

جودو ۶ نفر، بدون مدال

دیگر باید به این وضعیت عادت کرد. این رشته همیشه همین وضعیت را داشته: تیمی بدون مدال که با وجود درآمدن از تعلیق همچنان روی نوار ناگامی است. قسمت بدتر ماجرا اینجاست که این رشته بارها از سوی مسئولان کمیته رد شد و همه مطمئن بودند که هیچ‌کاری نمی‌توانند بکنند اما با این حال با شلوغ بازی مجوز گرفتند و در نهایت ۶نفر بدون مدال ماندند.

تنیس (پدل) ۸ نفر، یک مدال برنز

تنیس و پدل برای اولین بار راهی بازی‌ها شدند. پدل زیرمجموعه تنیس است و ۴نفر در تنیس و ۴نفر هم در پدل به این بازی‌ها رفتند. پدلی‌ها وقتی هم مجوز حضور در بازی‌ها را گرفتند، وعده دادند که شاید بتوانند به مدال طلا برسند اما در نهایت یک برنز حاصل این تیم بود. ۸نفر برای یک مدال برنز، شاید نتیجه بدی نبود اما به هیچ عنوان با سیستم کیفی‌گرایی همخوانی نداشت.

بوکس ۷ نفر، یک مدال برنز

بوکس ایران همیشه در بازی‌های آسیایی مدال‌آور بوده اما از زمانی که اوزان بالا از بازی‌ها حذف شد، مدال ایران هم از دست رفت. امسال این اوزان بالا برگشتند به بازی‌ها و ایران هم یک مدال برنز را کسب کرد اما همین یک مدال برنز هم یکی از بدترین نتایج تاریخ این رشته است. اینجا هم به جای ۷نفر اگر یک نفر می‌رفت، هیچ فرقی نمی‌کرد.

شمشیربازی ۵ نفر؛ یک مدال برنز

شاید تنها رشته‌ای که حتی نیاز به کار کارشناسی هم نداشت تا به این نتیجه برسند که نمی‌تواند انتظارات را برآورده کند؛ شمشیربازی بود. به همین دلیل هم از ابتدا اصرار بر این بود که یک آقا و یک خانم به این بازی‌ها اعزام شود. مشخص بود که فقط علی پاکدامن تنها شانس این رشته است و در نهایت هم پاکدامن تنها مدال برنز را به‌دست آورد. یعنی به جای این ۵نفر یک نفر هم می‌رفت هیچ فرقی نمی‌کرد.

دوچرخه‌سواری سه نفر؛ بدون مدال

نزدیک بازی‌ها علی لیبیب، یکی از اعضای تیم دوچرخه سواری از بازی‌ها انصراف داد. دلیل برای همه نامشخص است اما شاید خودش فهمید که نمی‌تواند مدال بگیرد و نرفت. ۳نفر دیگر هم رفتند اما کاری نکردند. فعالیت برخی از فدراسیون‌ها در این شرایط سخت و دشوار اقتصادی واقعاً یک سؤال بزرگ را به‌وجود آورده که اصلاً این فدراسیون‌ها چرا هستند؟

تری اتلون یک نفر؛ بدون مدال

دغدغه برخی از فدراسیون‌ها کم بود حالا باید غصه برخی از رشته‌های نوپا هم به آنها اضافه شود. رشته‌هایی که شاید بهتر باشند فقط به شکل همگانی فعالیت کنند. تری اتلون با یک نفر رفت که نگاه حمایتی بود اما این حمایت‌ها در چنین شرایطی چندان منطقی به نظر نمی‌آید.

دوچرخه‌سواری سه نفر؛ بدون مدال

نزدیک بازی‌ها علی لیبیب، یکی از اعضای تیم دوچرخه سواری از بازی‌ها انصراف داد. دلیل برای همه نامشخص است اما شاید خودش فهمید که نمی‌تواند مدال بگیرد و نرفت. ۳نفر دیگر هم رفتند اما کاری نکردند. فعالیت برخی از فدراسیون‌ها در این شرایط سخت و دشوار اقتصادی واقعاً یک سؤال بزرگ را به‌وجود آورده که اصلاً این فدراسیون‌ها چرا هستند؟

شنا، شیرجه و واترپلو با ۱۸ مرد؛ بدون مدال

روزهای آخر بسته شدن کاروان ورزشی ایران، مسئولان فدراسیون گفتند که در واترپلو مدالی نمی‌گیرند و نباید اعزام شود اما یک سؤال وجود دارد که چرا این رشته این همه نوسان دارد و چرا نمی‌توانند یک برنامه مدون برای این رشته که چند باری هم مدال کسب کرده داشته باشند. ۱۸نفر در ۳ رشته ورزش‌های آبی رفتند و بدون مدال برگشتند.

تیر و کمان ۱۰ نفر؛ بدون مدال

تیراندازی با کمان هم مدت‌هاست روزهای خوبی ندارد. عجیب است که با هر نتیجه بدی هم در آن فدراسیون آب از آب تکان نمی‌خورد. معلوم نیست که چه اتفاقی باید رخ بدهد تا نتایج این فدراسیون واکنش مسئولان را به‌دنبال داشته باشد. ۱۰نفر اعزام شدند و نزدیک به ۱۵میلیارد تومان هزینه شد برای هیچ.

مما سه نفر؛ بدون مدال

این ورزش هم برای اولین بار در این رویداد حضور داشت. باتوجه به درخشش در بازی‌های آسیایی جوانان و همچنین بازی‌های همبستگی همه امید داشتند این رشته نوپا به مدال برسد اما آنها هم فقط هزینه روی دست کاروان گذاشتند. MMA جزو آن دسته از رشته‌های رزمی است که همواره از آن توقع مدال‌آوری می‌رود اما در ناگویا خلاف رخ داد.

ورزش‌های بادبانی یک نفر؛ بدون مدال

این ورزش هم در رشته‌هایی بود که با نگاه حمایتی اعزام شد؛ با علم به اینکه نتیجه نمی‌گیرد. برای حمایت از برخی رشته‌ها واقعاً باید توجیه وجود داشته باشد که دنبال چه چیزی هستند؟ آیا می‌خواهند این ورزش با این حمایت‌ها تکانی بخورد که اگر چنین قصدی دارند باید مسابقات پخش شود و تبلیغات زیادی در آن صورت بگیرد. صرف اعزام شدن که فایده‌ای ندارد. ورزش‌های بادبانی همواره جزو رشته‌های مهیج و مدال‌آور برای مدعیان است.

موج‌سواری یک نفر؛ بدون مدال

این رشته زیبا و مهیج در ایران خیلی استعداد می‌تواند داشته باشد اما هیچ توجهی به آن نمی‌شود. یک نفر آمد و خودش را نشان داد که تمام کارها هم از سر علاقه بود.

بدمینتون دو نفر، بدون مدال

بدمینتون هم بدون مدال ماند. مثل همیشه البته که آنها برای اولین بار نمی‌رفتند اما بدون مدال ماندند درست مثل تمام دوره‌های قبل اما عجیب است که در این رشته هیچ تلاشی انجام نمی‌دهند تغییری در نتایجی که کسب می‌کنند به‌وجود بیاورند. تا کی قرار است بروند و بدون مدال برگردند؟

اسکواش ۴ نفر، بدون مدال

یکی دیگر از رشته‌هایی که برای اولین بار به بازی‌ها رفت اسکواش بود. ۴نفر رفتند و بدون مدال برگشتند. یک ناگامی محض اما خوب است که حداقل مسئولان مربوطه یک توضیحی بدهند که چرا اصلاً این تیم اعزام شد؟

گلف ۲ نفر؛ بدون مدال

کلی سروصدا به راه افتاد که برای اولین بار در صددال گذشته گلف به بازی‌های آسیایی اعزام می‌شود اما حالا که اعزام شد چه خروجی برای این رشته داشت؟ نتیجه فوق‌العاده‌ای گرفتند یا مسابقه‌اش پخش شد؟ این اعزام پر هزینه چه دستاوردی برای این رشته داشت؟ ۲نفر رفتند و بدون مدال برگشتند، همانی که از قبل هم مشخص بود.

سوارکاری ۲نفر، بدون مدال

یکی از پردرست‌ترین فدراسیون‌های ورزشی ایران سوارکاری است. رشته‌ای که چند سال است رئیس فدراسیون ندارد. همین چند روز پیش هم انتخاباتش باطل شد. برای اسب‌هایش هم هیچ‌وقت قرنطینه نداشته اما عجیب است که چرا این همه اصرار برای اعزام این رشته به بازی‌ها وجود دارد؟

والیبال ساحلی ۴ نفر؛ بدون مدال

برخلاف والیبال سالنی که با مدال طلا برگشت، تیم والیبال ساحلی دست خالی ماند. این در حالی بود که توقع می‌رفت حداقل این تیم بتواند مدال برنز بگیرد اما در کسب آن هم ناکام بودند. البته که فدراسیون والیبال به لطف نیامدن ژاپن با نفرات اصلی‌اش و کسب مدال طلا نمره قبولی گرفت.

فوتبال ۲۳ نفر؛ بدون مدال

یکی از بازنده‌های بزرگ در این دوره از بازی‌ها فوتبال بود. رشته‌ای که قرار نبود اعزام شود اما بعد از برخی سفارش‌ها و رایزنی‌ها به بازی‌ها اعزام شد و در نهایت با یک آبروبریزی بزرگ برگشت. نکته مهم درباره این تیم این بود که در کمتر از ۳ ماه سرمربی برای این تیم انتخاب کردند و با ۲ اردوی ۱۲ روزه راهی این بازی‌ها شد.

بوکس ۷ نفر، یک مدال برنز

بوکس ایران همیشه در بازی‌های آسیایی مدال‌آور بوده اما از زمانی که اوزان بالا از بازی‌ها حذف شد، مدال ایران هم از دست رفت. امسال این اوزان بالا برگشتند به بازی‌ها و ایران هم یک مدال برنز را کسب کرد اما همین یک مدال برنز هم یکی از بدترین نتایج تاریخ این رشته است. اینجا هم به جای ۷نفر اگر یک نفر می‌رفت، هیچ فرقی نمی‌کرد.

شمشیربازی ۵ نفر؛ یک مدال برنز

شاید تنها رشته‌ای که حتی نیاز به کار کارشناسی هم نداشت تا به این نتیجه برسند که نمی‌تواند انتظارات را برآورده کند؛ شمشیربازی بود. به همین دلیل هم از ابتدا اصرار بر این بود که یک آقا و یک خانم به این بازی‌ها اعزام شود. مشخص بود که فقط علی پاکدامن تنها شانس این رشته است و در نهایت هم پاکدامن تنها مدال برنز را به‌دست آورد. یعنی به جای این ۵نفر یک نفر هم می‌رفت هیچ فرقی نمی‌کرد.

تیر و کمان ۱۰ نفر؛ بدون مدال

تیراندازی با کمان هم مدت‌هاست روزهای خوبی ندارد. عجیب است که با هر نتیجه بدی هم در آن فدراسیون آب از آب تکان نمی‌خورد. معلوم نیست که چه اتفاقی باید رخ بدهد تا نتایج این فدراسیون واکنش مسئولان را به‌دنبال داشته باشد. ۱۰نفر اعزام شدند و نزدیک به ۱۵میلیارد تومان هزینه شد برای هیچ.

مما سه نفر؛ بدون مدال

این ورزش هم برای اولین بار در این رویداد حضور داشت. باتوجه به درخشش در بازی‌های آسیایی جوانان و همچنین بازی‌های همبستگی همه امید داشتند این رشته نوپا به مدال برسد اما آنها هم فقط هزینه روی دست کاروان گذاشتند. MMA جزو آن دسته از رشته‌های رزمی است که همواره از آن توقع مدال‌آوری می‌رود اما در ناگویا خلاف رخ داد.

سوارکاری ۲نفر، بدون مدال

یکی از پردرست‌ترین فدراسیون‌های ورزشی ایران سوارکاری است. رشته‌ای که چند سال است رئیس فدراسیون ندارد. همین چند روز پیش هم انتخاباتش باطل شد. برای اسب‌هایش هم هیچ‌وقت قرنطینه نداشته اما عجیب است که چرا این همه اصرار برای اعزام این رشته به بازی‌ها وجود دارد؟